

brug for mere edb, og løsningen er ikke, at man hæver klassekvotienterne, men at man får investeret i nogle maskiner, og med den udvikling, der har været i de senere år af priserne på edb-udstyr, burde det være muligt at skaffe nogle penge til noget kvalificeret udstyr, sådan at de unge mennesker har mulighed for at afprøve det. Det prøvede vi ved vores ændringsforslag til finansloven at afsætte nogle flere penge til.

På de punkter kan vi være enige med SF, men vi er altså ikke enige på daginstitutionsområdet, for vi fornemmer, at SF er hængt for meget op på de her fagforeningsmotiver.

SF har ikke ønsket at putte så meget om amtskommunerne ind, og det er synd, for amtskommunerne har jo både sygehusområdet og de sindslidende, og på begge områder er der behov for, at der bliver brugt nogle flere ressourcer.

Vi kan ikke blive imponeret af de statistikker, som dels regeringen, dels den socialdemokratiske ordfører fremfører i dag om, at der er blevet behandlet flere mennesker på sygehusene osv. Det imponerer os ikke, og så længe ventelisterne er så lange, som de er, er det et problem, der bør løses. Det er og bliver et likviditetsproblem og ikke noget som helst andet, jeg kunne lidt barsk sige, medmindre man håber på, at der er nogle flere, der dør, mens de er på venteliste. Det gør man vel næppe, og derfor kan det kun være et likviditetsproblem at få de ventelister fjernet.

De afrapporteringer, der er kommet igennem det sidste års tid om de problemer, der er for de sindslidende, vidner jo også om, at det er et område, der bør prioriteres.

Så er der slet ingen, der – selv om man kunne have været inspireret til det af vejret i dag – har taget debatten op om de store udgifter til vejvæsenet, der ligger og venter. Mange kommuner og amtskommuner har jo igennem de sidste 5-6 år nedprioriteret at sætte penge til side til vejvæsenet, for det gik jo så godt, og vi havde disse milde vintre. Man kunne bare lappe med lidt tjerebehandling osv.

Efter denne hårde vinter med ganske mange frostskafer vil der være ganske mange kommuner og amtskommuner, der får problemer, for de har ikke de penge, der skal til for at få lappet vejene, og det er jo bl.a., fordi kommunerne i den økonomiske politik, de har ført, har stiftet en masse gæld. Noget af den ligger ovre i Hypotekbanken, og dér forstod vi af aftalen i sin tid, at når der var økonomisk mulighed for det, skulle man begynde at betale gælden tilbage. Der må være nogle kommuner og sikkert også

nogle amter, som er i den situation i dag, at de skal til at have høvlet noget af på den gæld, der er i Hypotekbanken. Nogle kommuner har forgrebet sig på penge, der var sat af i kloakfonde, og andre har slet ikke sørget for opsparing til de mange tjenestemænd, der om få år går på pension.

Disse opgave bør kommunerne have med, og regeringen bør fastholde kommunerne på, at det altså også er ansvarlig økonomi at sørge for de ting, selv om det ikke er det, der giver overskrifter i lokalpressen og borgmesteren et klap på skulderen.

Det kan det at åbne en ny daginstitution gøre, hvorimod det at sætte penge af til vejvæsenet måske er knap så populært, men det er noget, som er nødvendigt.

Endelig er jeg også nødt til at sige, at selv om jeg af nogle af de interview, finansministeren har givet om forhandlingerne med kommunerne, har forstået, at vi næsten er ude i det okkulte, når vi taler om, at der nogle steder også kunne være behov for at sætte skatterne ned, kan der altså godt være det, og det må også være muligt i ganske mange kommuner, særlig efter at den nye ejendomsvurdering jo har betydet, at der som følge af de forhøjede ejendomsskatter vælter penge ind i et omfang, som ikke har været set før.

Derfor bør kravet fra regeringen til kommunerne være, at man ikke bruger en øget likviditet til at bygge et musikhus eller en ny svømmehal eller indrette et større borgmesterkontor eller anlægge en ny park, hvor der skal være en buste af borgmesteren, og sådan nogle ting, som man jo fristes til, lige så snart der er lidt penge på kistebunden.

Med disse få, men velvalgte bemærkninger skal jeg derfor konkludere, at vi ikke kan støtte SF's dagsorden, selv om dele af den har vores sympati, men at vi glæder os til at se, hvad finansministeren kommer med i juni, og at vi forbeholder os muligheden for at sige nej til det aktstykke, der kommer, hvis vi ikke synes, det trækker i den rigtige retning.

Frank Aaen (EL):

Traditionen tro startede denne debat jo med en finansminister, der intet ville sige, selv om han brugte ord.

Jeg mindes en helt tilsvarende situation for halvandet års tid siden, da vi forsøgte at få en debat her i Folketinget om overenskomstforhandlingerne. Dengang var det endda endnu mere kortfattet.